

duh in okus krvi. Službenik božji ves preplašen in zapanjen pospravi kelih s krvjo; vse skriva ter o čudežu nikomur ne razode ne besedice. Ali previdnost božja, koja vse modro in spretno ravna, nije dopustila, da ovi čudež ostane skrivnost, temveč da bode mnogokojemu neverniku in trdoglavcu močen in živ dokaz vere glede bitstvene navzočnosti presv. Telesa in Krvi Jezusove v altarnem svetstvu. Svečenik, ki je taj primerljaj držal v največoj skrivnosti tečajem celega svojega življenja, sčasoma vrlo nevarno zbolil, bilo mu je umreti. No prej ko je izdihnil svojo dušo, je rečeni čudnovati dogodek očitno izpovedal, priznal, razglasil. Kelih, v kojem je sveta Krv bila v naravskoj svojoj tekočini, izročil je ludrežkoj farnoj cerkvi presv. Trojice. Kakor berem v pismu papeža Leona X., to se je pred kelihom zgodjalo več čudežev. Danes se sv. Krv ne kaže več v kelihu; predniki naši so z dovoljenjem duhovne oblasti mesto kelih vzele steklenico, da se tako laglje namesti v monstranciji za to svrbo prigotovljenoj. Ljudstvo je mahoma po tem odkritju začelo obiskovati našo cerkvo, zvesto se Bogu priporočalo in klanjalo presv. Krvi. Osobito vojniki, ki so se dnevice (zaporedoma dan na dan) vojskovali z divjim in okrutnim Turkom, kateri nam je takrat domovino plenil in pustošil, posebno vojaki, pravim, nahajali so jako duhovno okrepo v imenovanoj cerkvi.

Če vprav je med ljudmi pobožnost do sv. Krvi rasla vsakega leta, ako je tudi ljudstvo iz raznih in dalnjih krajev v vrlo velikem številu semkaj prihajalo, vendar še za onda ta stvar nije bila od glavarja sv. cerkve katoliške priznana pak potrjena. Vprav ozirom na to se gore označeni Thomas de Zech uteče k namestniku Kristusovemu, sv. očetu Juliju II. s prošnjo, da bi on celo reč preiskal, odobril ter po svojoj od Boga zadobljenoj vlasti priskočil v duhovno pomoč onim, koji v omenjeno cerkvo dolaze krepčat svojo dušo.

Papež Julij II. odloči zadostiti željam. V upravljenem na opata dveh samostanov, koji za onda niso spadali pod oblast nijednega episkopa ter so bili v toj dobi v obsegu škofije zagrebske, abbatibus monasteriorum de Boers et de Chyak nullius diocesis in dicta zagrabiensi diocesi tunc commorantibus) naloži, da to stvar preiskujeta, svedoke zaslišata, vse okoliščine na tanko popišeta, a spise do dobra zatvorene pošljeta v Rim. Opata izročeno jima službo vesto opravljata, vse očitno preiskujeta, javno povprašujeta in pozvedujeta pak o vspehu sporočita očetu kršč. sveta. Sv. oče pregledavši obširno poročilo spomni se, kako nam je dragi naš Rešitelj zapustil zaklad neizrekljive svoje ljubezni, ker je presv. svoje meso in krv za hrano dal dušam našim. Da bi pa bogoljubni svet do presv. altarske skrivnosti kazal čem večo naklonost, ljubav, zaupanje in pobožnost, za to je imenovani vladar sv. Cerkve „dne 16. januarija 1513. v 10. letu svojega vladauja po milosti vseмогоčega ter vsled oblasti in veljave

zadobljene od namestnikov Jezusozih, ss. apostolov Petra in Pavla“, podelil odpustek tretjine kaznij onih, koje bi kdo po smrti moral prestati v čistilišču. Dnevi, ob katerih se dobiva odpustek so: mala Gospojnica (8. sept.), praznik sv. Tomaža ap. 21. decbr.) pak Telovo. Kdor želi odpustkov se vdeležiti, mora kateri si bodi dan izmed dotičnih svetkovin „med prvimi in drugimi večernicami“ opraviti sv. spoved in obhajilo ali mora za isto imeti vsaj živo voljo pak darovati miloščino vsled zmožnosti. (Konec prih.)

Smešničar 50. Neko babče pita gospoda župnika: kdo pa je bil ta, ki ste ga včeraj na veliki petek omenjali in o njem in o njegovej smrti toliko žalostnega povedali? Župnik odgovorijo: „to je bil naš Gospod Odrešnik“. Babče na to dobrohotno odvrne: „no, Bog se mu usmili čez njegovo dūšo, škoda, da ga nisem poznala.“ R. Rižnar.

Razne stvari.

Telegram. Okrajni zastop je votiral hvalo in popolno zaupanje ministerskemu predsedniku grofu Taaffeju zaradi možatega postopanja dne 5. dec. in grofu Hohenwartu čestital k odklovanju ter mu izrekel hvalo in zaupanje.

Lipold.

(*Udi Matica slovenske*) dobijo za letos 4 knjige.

(*Mestnine*) so v Mariboru nabrali mesenca novembra 1349 fl., celo leto do sedaj 11.895 fl., tedaj 200 fl. več kakor lani. Je tudi nekaj, kar zvečinoma plačuje — Slovenec.

(*Ptujsko mesto*) je pjonirskim oficirjem, prišedšim iz Bosne napravilo slavnosten obed, za katerim je bil ples.

(*Stekel pes*) je v Orešji pri Mariboru zgrizil psa, konja in več ljudi.

(*Slov. bistriški okrajni zastop*) je po večini liberalen in nemškutarsk, ker bremo, da je novozvoljeni načelnik mu g. Karol Formaber mlajši, namestnik pa dr. Mih. Detitschegg.

(*Fanta iščejo*) Sletnega Franca Hergula, ki je za pastirja služil pri županu Stajukotu v Korčiču ormožkega okraja. Jeseni je iz paše preminol. Pravijo, da je fanta nekdo ubil; njegovi sorodniki ga baje niso mogli trpeti.

(*Šolo zaprli*) so v Kamei pri Mariboru, ker med otroci razsaja vratna vnetica difteritis. Več učencev je umrlo.

(*Zblaznila*) je Jožefa Gašparič v Studencih nad Mariborom in si levo roko s sekuro popolnem odsekala.

(*Ponarejen stotak*) je nek kmet menjati dal na lesnem sejmu v Ptuj.

(*Tolovaj Gunzaj*) klata se zdaj v brežiškem okraju, po Bizeljskem. Več ljudi je izropal in ranil.

(*Goveja kuga*) na Kranjskem je še v 11 vaseh okraja litijskega, kamniškega, novomeškega,

